

La Vaga de Lloguers de 1931 i el comitè de defensa econòmica Barcelona abril desembre de 1931, el sindicat de la construcció de la CNT

La societat moderna que arranca amb la Revolució industrial, porta la gent del camp a la ciutat, on es va concentrar el món industrial, sovint la gent arribada del camp per a treballar era poc qualificada, però els polítics que cobren per estructurar la societat, no havien pensat en cap moment, on instal·lar els nous vinguts que per lo general acabaven en tuguris inadequats de barris lúgubres o en barraques poc apropiades per la seva falta de higiene, i demés condicions per una vida amb dignitat.

El primers terç del segle XX més o menys a totes les grans ciutats industrials d'Europa, la classe obrera tenia unes pèssimes condicions de vida i també d'Habitatge, inclús tenint en compte la primera guerra mundial que va desfer bona part de les joventuts de països en conflicte trobem que a l'acabar la guerra, a la gran majoria dels països europeus sobre tot del nord, van legislar i protegir el seu teixit social obrer amb temes com el de la vivenda, lo qual va fer possible que barris pròxim al centre tinguessin uns preus assequibles pel món obrer.

Mentre a Barcelona va passar tot el contrari, per això potser varem necessitar d'un sindicat combatiu per conquerir tot allò que d'una manera o altres ens era pres.

Ara que celebrem el centenari de la Vaga de la Canadenca i es parla de la gran conquesta de les 8 hores, en realitat aquestes no es van aplicar fins a mitjans de la dictadura de Primo de Rivera el 1925, però lo que si va descarnar, els obrers i les seves famílies va ser la resposta empresarial, la burgesia amb concomitancia amb Espanya van muntar un Locaut a Barcelona tot el desembre de 1919 i els primer 10 dies de gener, el seu projecte era castigar amb la fam als obrers catalans, davant d'aquestes penúries, es va crear el primer "Sindicato de Inquilinos" (Unión de Defensa de Inquilinos) de Barcelona (desembre de 1919) que al menys va servir per frenar els desnonaments durant uns mesos, en uns moments molt difícils per al moviment obrer. Després el propi Sindicat va morir al ser ocupat per la mateixa burgesia que el va transformar en "Camara de Inquilinos".

Barcelona dels anys 10 del segle XX durant la primera guerra mundial es va convertir la ciutat comtal en l'epicentre d'Europa a tots els nivells econòmics, socials, culturals i del contraespionatge, a on segons ens explica Pestaña els diners corrien a raudals.

Després Barcelona tenia una efervescència de construcció importants tant per la construcció del metro com per l'exposició internacional del 29, inaugurada el mes de maig, però mentre tant, tots aquells anys va necessitar d'una ma d'obra important, però en cap moment va tindre en compte a on ubicar els obrers i les seves famílies

recent arribades a la ciutat , tan sols a ultima hora una sèrie de cases barates algunes d'elles molt poc comunicades en la ciutat d'aquell moment i amb manca de prestacions com era l'arribada de l'aigua.

Però amb tot aquest període l'especulació sobre la vivenda a Barcelona era espectacular i el moviment obrer d'aleshores varen pensar que amb l'arribada d'uns polítics republicans, aquest entendríem millor les reivindicacions socials del moment , que passaven per un lloguer que no superes mai el 30 % del sou dels treballadors , a més una vegada acabada l'exposició internacional de 1929 i el famós crack del 29 a New York, va crear unes pèssimes condicions de vida pels obrers de Barcelona i del sector de la Construcció que de volta s'havien quedat sense feina.

Per això, el sindicat de la Construcció de la CNT va constituir la secció "Comité de Defensa Económica", que en primer lloc es va dedicar a estudiar i catalogar i estimar el preu òptim del lloguer a cada indrets de la ciutat, principalment els barris obrers a on el problema del lloguers era un veritable mal de cap, una vegada va informar als obrers d'associar-se per enfrontar el problema conjuntament.

Per altra banda , la patronal Catalana també s'organitzava i no solament s'organitzava sinó que com sempre, es va preocupar que totes les autoritats ara republicanes recolzessin el seu projecte, lo de sempre, tots els cossos repressius a la seva disposició, sobre tot a partir de l'Agost de 1931 quan a Barcelona ja s'instal·la com a força policial la "Guardia de Asalto" , serà la primera vegada que la policia com grup intervé estratègicament en un desnonament, sempre recolzant la propietat, anteriorment els desnonaments eren únicament amb la comitiva judicial , així doncs la república marca un mal precedent.

Fins aquell moment les persones desnonades havien resistit, ja que la mateixa societat era molt conscient i solidaria i quan havia un desnonament els mateixos veïns o simplement la gent que passava per carrer aquell moment col·laboraven i ajudaven a pujar un altre cop els mobles a la vivenda o bé desbloquejar el forrellat que havien estat canviats per la propietat.

"Guardia de Asalto" en els desnonaments es dediquen a destrossar els mobles i a no respectar cap manera de resistència pacífica dels manifestants.

A partir d'aquell moment el sindicat de la Construcció de la CNT convoca vaga per via del "Comité de Defensa Económica " dona cobertura a les famílies que volen participar d'aquella vaga , ja sigui per consciència social o bé perquè la precarietat familiar es tal que no es pot assumir les despeses que representa un lloguer , la prioritat dels obrers es donar de menjar als seus fills.

La vaga la van capitalitzar les dones que pels varis anaven en manifestació per convèncer la resta a sumar-se-hi , el moment més àlgid d'aquesta vaga fou el més

d'agost de 1931 a on participant més de 100000 persones, la repressió serà brutal sobre tot quan el Governador Civil Oriol Anguera de Sojo decideix detindre als principals homes del sindicat de la construcció i tanca'ls a la presó Model al dia següent al despatx del director, s'enfot un per un, de tots els detinguts Santiago Bilbao home principal del Comitè de Defensa Econòmica, a partir d'aquell moment a la Model hi ha una rebel·lió que serà sufocada a cops de porra i de culata de fusell, al dia següent 6 de setembre de 1931 es declara una vaga solidaria a tota Barcelona a on hi ha un enfrontament molts seriós aprop del sindicats de la construcció Mercaders 25 que serà assaltat per la policia després d'un fort enfrontament a foc real, amb un resultat de 6 morts i més de 20 ferits .

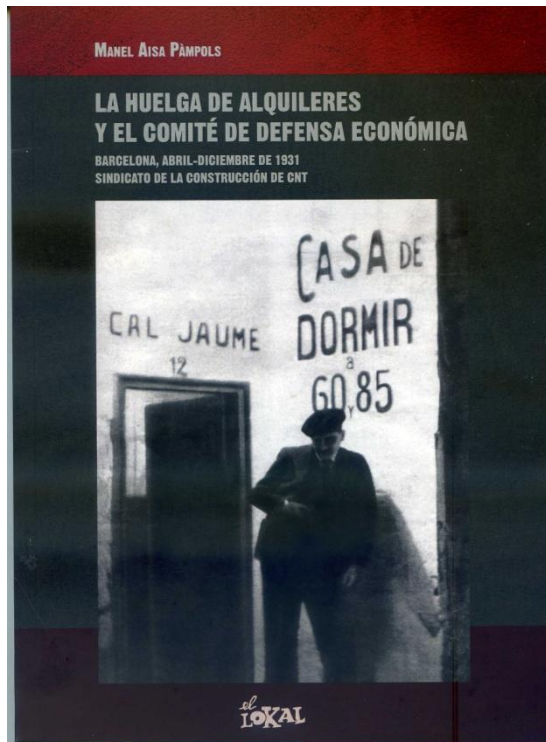
A partir d' aquí el sindicat de la construcció va quedar-hi clausurat i tots els militants detinguts, la vaga va continuar i ara la referència havia que buscar-la, al sindicat del (Arte Rodano) transport, a finals d'any el desembre i l'any següent comencen aparèixer mediadors, que pacten els lloguers a la baixa com era "Unió de Llogaters de Catalunya".

Al final d'aquell període d'Abril a Desembre de 1931 la Camara de la Propietat es donava com a guanyadora d'aquell pols amb el "Comitè de Defensa Econòmica" ja que tots estaven a la presó.

Però Santiago Bilbao l' home fort del sindicat de la construcció feia un altre lectura i calculava els 40 o 45 milions de pessetes que les famílies obreres s'havien estalviat i no solament això, sinó que alhora era obvi que se estaven negociant els lloguers a la baixa.

Manel Aisa Pàmpols

La societat modern que arrenca amb la revolució industrial va portar la gent del camp a la ciutat, on es va concentrar el món de les fàbriques. Els polítics que cobren per estructurar la societat no havien pensat en cap moment on instal·lar els nouvinguts, la majoria obrers poc qualificats, que en general acabaven en tuguris inadequats de barris lúgubres o en barraques poc apropiades per la falta d'higiene i condicions per a una vida amb dignitat. Amb sort, els obrers eren ubicats en una sèrie de cases barates, moltes d'elles mal comunicades amb la ciutat i amb total manca de serveis, com ara l'aigua corrent.

Portada llibre La Huelga de alquileres y el comité de defensa econòmica. Barcelona 1931

Unión de Defensa de Inquilinos DE BARCELONA

Domicilio provisional: RAMBLA DE LAS FLORES, 16, 2.º - Teléfono 4570 A

AEP - ODHS
BARCELONA

Esta entidad nace bajo la poderosa y definitiva influencia del sentir general; es un producto del momento histórico; es la consecuencia natural de un cúmulo de causas, de todas conocidas, cuyas generatrices han sido la avaricia, el egoísmo, el abuso, el agio, la maldad en fin, en sus más repugnantes aspectos, cristalizada mil veces en los actos de ciertos dueños y Procuradores de las llamadas casas habitables.

En ella pues, han de formar todos los ciudadanos amantes de la justicia social, de la equidad, del interés individual como parte del interés colectivo.

Sólo se excluirán por sí mismos los egoístas, los sin sentimientos humanitarios, y que, por lo tanto, sean insensibles a los dictados de la causa de la razón, en nombre de la cual la UNION DE DEFENSA DE INQUILINOS invita a todos los buenos ciudadanos a que intervengan en su acción para conseguir inmediatamente:

- 1.º Que cesen los abusos de los propietarios procaeces y desaprensivos.
- 2.º Evitar los desahucios por aumentos de alquileres.
- 3.º Impedir que continúe el alza de los mismos.
- 4.º Reducir los impuestos de inquilinato.
- 5.º Conseguir el máximum de higiene en las viviendas.
- 6.º Obligar a la edificación de los solares sitios en el casco de la urbe.
- 7.º Obligar a los propietarios a la debida tributación en consonancia con los alquileres que perciban.

Estos extremos, como hemos dicho, han de solucionarse inmediatamente, pues como finalidad de la altruista obra de la UNION ha de llegarse a la consecución de normas de la mayor perfección en el Gobierno de nuestro país, en las que no resulten faltas de contenido las palabras equidad, justicia y derecho, como hoy ocurre.

Para todo lo dicho se empieza ya una intensa y enérgica labor efectiva con el mitin que el domingo 23 a las 10 y media en punto de la mañana se celebrará en el Gran Teatro del Bosque, cuyos resultados serán más rápidos y más provechosos, cuanto mayor sea el número de sus entusiastas adheridos.

A todos interesa pues la resolución racional de los extremos expuestos, y a todos nos dirigimos por igual en demanda de su valioso concurso.

¡VIVA LA UNIÓN DE INQUILINOS!

La Junta

2074 AUSA

Cartell del Sindicato Unión de Defensa de inquilinos desembre de 1919